Mizah

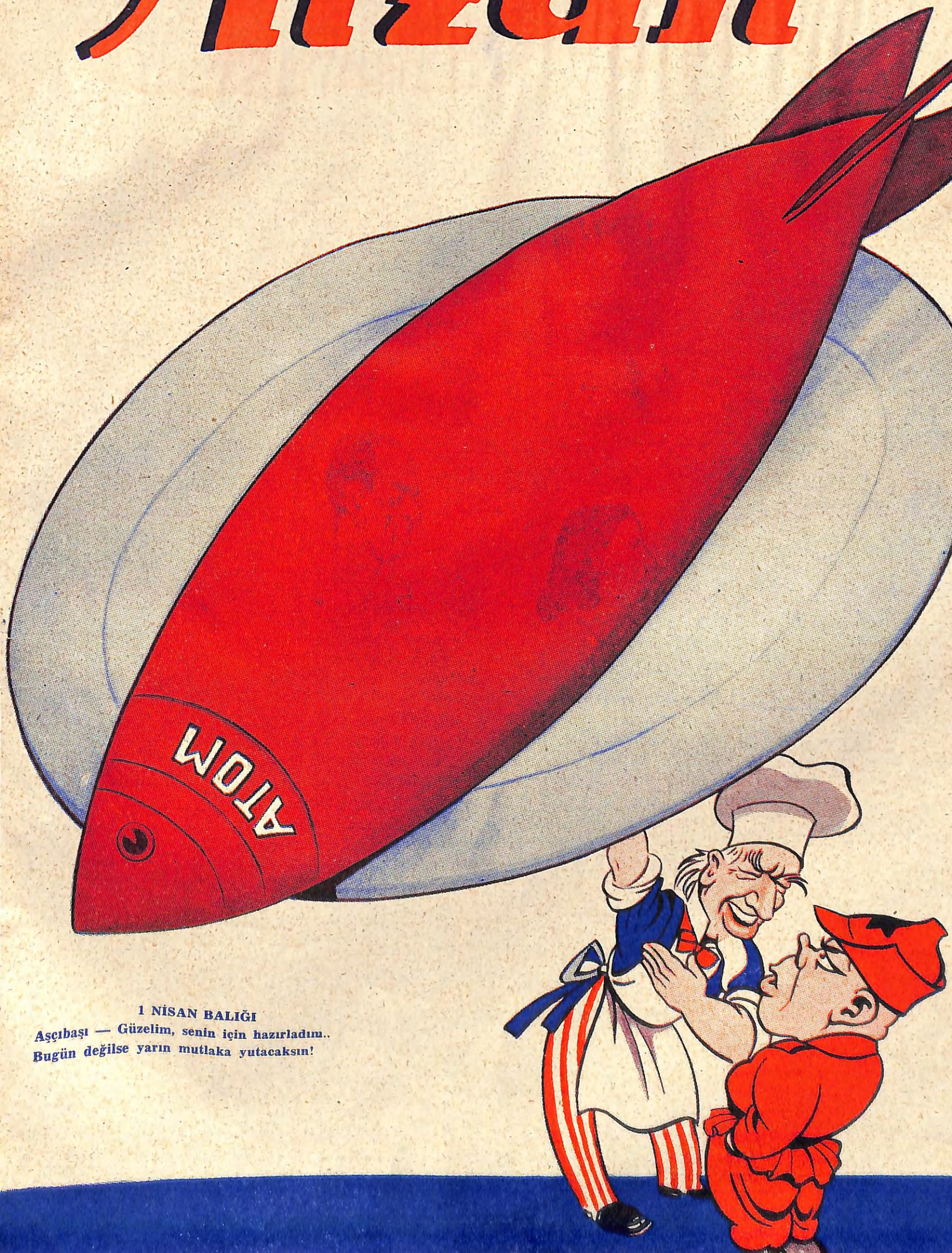

1 NİSAN BALIĞI

Aşçıbaşı — Güzelim, senin için hazırladım.. Bugün değilse yarın mutlaka yutacaksın!

FIKRALAR

İŞİN KOLAYI

Rebeka o gün temizliğe kalkmıştı.

Mişon sordu :

— Ne var, kuzum? Ne oluyorsun?

Rebeka cevap verdi:

— Biliyorsun ya; Mişon, akşama misafirler gelecek. Ortalık berbat. Her taraf toz içinde. Elektrik yanınca bütün pislik göze çarpıyor..

— Düşündüğün şeye bak be! Temizlik mi lâzım bunun için! lâmbanın ampulünü çıkar, ellilik yerine yirmi beşlik ampul tak, bir şeycik yorunmez!

TABAN TABANA

Bir arkadaşı:

— İlk izdivacım müsbet netice vermedi, azizim, diye dert yanıyordu. Huyu, suyu bana benziyen; zekâsı, aklı benim seviyemde bir kadınla evlendim. Anlaşamadık, ayrıldık. Bu sefer evlenecek olursam tamamiyle benim zıddım olan birini alacağım .

Heybeli verem sanatoryomu dahiliye mütehassısı Hilmi Ülgen dudak bükerek başını salladı:

— Kolay, dünyada akıllı, zeki, güzel ve dürüst kadınlar çok.

FARK

Nüktedanlığı kadar patavatsızlığı ile de meşhur bir arkadaşı Münir Hayri Egeliyi başka birine tanıtıyordu :

— Meşhur Münir Hayri.. Bakmayın: göründüğü kadar aptal değildir...

Egeli derhal atıldı:

— Evet, efendim. Arkadaşımla benim aramdaki fark da esasen budur !

SİNİR

Perihan Sözeri birini göstererek :

— Şu adam pek sinirime dokunuyor; dedi.

Arkadaşı sordu:

— Sana kur mu yapıyor?

— Hayır, kuron yapıyor; dişçi!

NEFES

Ahmet Muhip son piyesinin tutmadığından şikâyet ediyor ve tabiî, kabahati halkın anlayışsızlığına buluyordu:

Ayşe Abla itiraz etti:

— Hayır, azizim, kabahat kimsede değil, piyeste. Her halde «sen öyle istemezdin» ama bu piyes Tekelin kötü sigaralarına benziyor: O kadar nefes tükettiğin halde bir türlü çekmedi!

PARTİCİLER

C.H.P. lilerden birinin oğlu D. P. den birinin kızına abayı yakmış, meseleyi babasına açmıştı.

Baba kızdı:

— Maksadın ne, oğlum, anlıyalım! Yoksa karşı partiyi zürriyetle kuvvetlendirmek mi?

Oğlan izah etti:

— Hayır, baba. Merak etme. Çocuklar ne bizden olur, ne onlardan, üçüncü bir parti kurarlar.

SÖZÜN KISASI

Ankarada, İstanbul vilâyetinin yeni kurduğu şikâyet komisyonunun da şikâyetlere sebep olduğundan bahsediliyordu.

Meşhur totaliterlerden Cevdet Kerim Kabadayı münakaşayı kısa kesmek istiyerek meseleyi hülâsa etti:

— Öyle kalabalık komisyonlardan iş çıkmaz, azizim, dedi. İş görebilmesi için bir komisyonun üç kişiden ibaret olması lâzım; ve o da bir şartla: Azadan biri hasta olacak, öteki de gelmiyecek!

SÜKÛT

Genç şairlerden Orhon Arıburnu uğradığı haksızlıktan bahsediyor, acı acı dert yanıyordu:

— Gazeteler, muharrirler, münekkitler bana karşı bir suikast hazırladılar. Şiirlerimden, kitaplarımdan hiç bahsetmiyorlar. Bu sükûta karşı nasıl mukabele etsem acaba?

Romancı Peride Celâl derhal cevap verdi:

— Kolay: Aynen mukabele et!

PAROLA

Hüseyin Cahit Yalçın son seyahatinde Suriyeden ayrılmadan evvel, oradaki en iyi dostlarından birine, Türkiyeye niçin gelmediğini sordu.

Suriyeli:

— Evet, dedi, Türkiyeyi görmek, baştan başa gezmek isterdim. Fakat, Türkçe bilmiyorum. Bildiklerim bir iki kelimeden ibaret .

Yalçın merakla sordu:

— Meselâ neler?

— «Nasılsınız efendim? Evet efendim. Allah ömürler versin, efendim. Arzı hürmet ederim, efendim .Teşekkür ederim. Baş üstüne, efendim...»

Yalçın onun sözünü kesti :

— Kâfi azizim, kâfi. Sen bu kelimeleri yerinde kullanırsan bizim memlekette hiç zorluk çekmeden ilerliyebilirsin!

İkinciden daha güzel olan

3 üncü Sayısını Bekleyin!

PERİ

Sayı: 143 — Cilt 6 FİATI 25 KURUŞTUR 1 Nisan 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Konağı yanı No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

TAŞA VURULAN BALTA

İKTİDAR Partisinin körükörüne organı olan (Ulus) işitilmemiş bir falso yaptı; görülmemiş bir çam devirdi. Misline tesadüf edilmiyen bir tel kırdı...

Fıkracılarından biri bizim Atlantik Paktına alınmamaklığımızdan fena halde alınmış olacak ki «Paktın dışında kalmaklığımız bizi muhtemel bir harp tehlikesi karşısında bitaraf bırakacaktır. Buna sevinelim!» dedi.

Şimdi, zavallı (Ulus)a oldu mu olanlar? Bunun içinden nasıl çıkılacak? Nihayet şöyle bir mazeret ileri sürdü:

«Ulus hükûmet gazetesi değil fırka gazetesidir. Başmakale hariç, gazetedeki fıkralar, haberler, telgraflar, ilânlar hep gönderenlere aittir.»

Mesele şimdi anlaşıldı.

Biz iktidardaki hükûmeti partinin arkaladığı hükûmet sanıyorduk. Meğer parti başka, hükûmet başkaymış!

Yoksa bazı ocaklarda olduğu gibi Halk Partisi birden muhalif partilere iltihak etti de bizim haberimiz mi yok?

Buna âlem-i-imkân derler
Deme «olmaz!» olmaz olmaz!

(Ulus) tecahülüne şu fıkra ne güzel bir misaldir!

Softayı imtihan ediyorlarmış. Ders hocası sormuş:

— Nasara ne kelime?

Softa işi pişkinliğe vurmuş:

— Şunu sen bilmez değilsin ya... Donguzluğundan soruyorsun!

MİZAHÇI

ON BİR MİLLETVEKİLLİĞİ MÜNHALMİŞ ...

Dalkavuk — Dediler ki sana emel bağlayan,
Önünde diz çöküp bir dem ağlayan,
Bermurad olurmuş, ben de bir zaman,
Ağlayıp murada ermeğe geldim!

M. T. A. ve B. NFB hâdisesi

Yazan: Refi' Cevad ULUNAY

(M. A. T. V. B) de garip bir hâdise oldu. Fakat evvelâ bu (M.A.T.V.B) nedir biliyor musunuz? Ben bilmiyordum. Merak ettim, öğrendim. (Maden arama tarama ve...) bundan sonrası vaziyete göre değişiyor. Ya (ve bulamama) yahut (bulma) denecek... Ne ise işte orada pek, pek garib bir hâdise olmuş. Masrafları şu fakir milletin sırtından ödenerek yapılan aramalarda bir (barit) madeni bulunmuş... Bu madenin evrakı birden yok olmuş. Ne madeni bulanlar, ne bulduranlar artık bir daha bundan bahsetmemişler. Günün birinde bu barit madenine bir talip zuhur etmiş, maden satılmış, yahut satılıyormuş, veya satılacakmış.

(M.A.T.V.B.) yani (maden arama tarama ve bulamama) bürosu bu sefer (B.M.E.T.V.B. yani (Barit madeni evrakı arama tarama ve bulma) şekline girerek masaları aramağa taramağa başlamışlar, sondajlar yapılmış, mühendisler ,müfettişler evrak yığınlarını, dosyaları kazma küreklerle eşerek, kuvvetli (ekskavatör) lerle kâğıt kümelerini açarak nihayet bir masada barit madeninin evrakını bulmuşlar. Masanın başında kaşları çatık, omuzları kalkık, ağzı istihfaf ile çarpılmış gözleri hışım ile şimşekler saçan bir bayan ile karşılaşmışlar. Müfettiş asık suratla sormuş:

—Bu evrak sizde mi kalmış?

— ...

— Size söylüyorum, bayan... Sözüme cevap verin.

— ...

— Sağır mısınız? Yoksa dilsiz mi? Sözüme cevap verin diyorum. Bu evrak sizde mi kalmış?

O zaman (M.A.T.V.B) den bir memur :

— Efendim... demiş. Bayan bizim dilimizi bilmez. O, memuriyetine göre bir lisan öğrenmiştir.

Müfettiş hayretle sormuş:

— Acayip. Bu nasıl lisanmış?

— Efendim bu lisana kısalma dili derler. Meselâ bizim idaremizin adı (Maden arama tarama ve bulamama) dır. Böyle olduğu halde biz buraya kelimelerin ilk harfini kullanarak (Matevebe) diyoruz. Bunun gibi her şey burada böyle konuşulur.

—O halde siz bayanla bize tercümanlık ediniz. Sorun bakalım, bu evrak neden burada kalmış ?

Memur, bayana hitaben:

— Benebeka?

Bayanın gözleri parlamış. Su cevabı vermiş:

— Ne ka be he he be ze o...

Tercüman: «Nasıl kaldığını bilmiyorum. Her halde bir zuhul olacak.» diyorlar .

— Öyleyse siz de kendisine bundan dolayı mesul olacağını söyleyin.

Tercüman :

— Be te me o se...

Bayanın çehresinde hiddet alâimi belirmiş.

— Be be o... me de... me de... be te ye ge o e a be be ye!...

Tercüman :

— Efendim, demiş, bayan diyor ki: Ben burada evrak memuru değilim. Memnun değillerse bir teşkilât yapıp kaybolan evrakı aratsınlar, bir de büro yapsınlar .

Bu sefer müfettiş de kızmış tercümana hacet kalmadan bağırmış :

— Se me e... (Seni mesul ederim.)

Bayan da kendini kaybetmiş.

— Ve ge! (Vız gelir)

Müfettiş:

— Se ke o (Sen kim oluyorsun?)

Bayan öfkeden tepeden tırnağına kadar zangır zangır titriyerek :

— Be de ve be ka be şe ye i e se be a... (Benim dayım var... Bana kimse bir şey yapamaz. İcap ederse seni buradan attırırım !

Bu söze karşı müfettiş ayni tavırla «kadınları kayıranlara yuf!» mânâsına olarak:

— Ka ka ye!

demiş ve kapıyı vurup çıkmıştır.

— *Rüşvetin yasak olduğunu bildiğin halde bunu bana ne cesaretle veriyorsun?*

— *Rüşvet diye değil, alnınızın terini siliniz diye takdim ediyorum..*

— *Öyle söylesene birader !*

— **Haberin var mı, İsraili tanıdık..**

— **Elbette tanırız, hepsi buradan gitti!**

— **Sinema artistine benziyorsunuz..**

— **Çok mu güzelim?**

— **Hayır, oynayacağınız oyunları bir saatte oynayıp bitiriyorsunuz!**

TURİST GEZDİRİYORUZ!

Bu Üniversitemiz... *Bu Radyoevimiz...* *Bu Tiyatromuz...* *Bu da Adliye Sarayımız.*

Betarz-ı kudemâ

BAKMAZ!

Hurşîdi gören şem'i ziyâ-küstere bakmaz
Bir nükhet alan zülf-i siyâhından o şûhun

Tâ haşre kadar misk aramaz, anbere bakmaz
Ruhsârının âşıkları etmez güle rağbet

Çeşmânına dilbeste olan ahtere bakmaz
Dendânını seyrettiği gündenberidir kim

Görmez dür-i şehvârı gözüm, gevhere bakmaz
İbzâl-i nigâh eyler o gül her kese ammâ

(İbn-ül-emin) ismindeki dânişvere bakmaz
Ebrûsunu bir kerre gören (Ahmed Emin) in

Şemşire nazar etmez olur, hançere bakmaz
Her yerde eder nutkunu îrâda teşebbüs

Kürsî aramaz (Tanrıöver), minbere bakmaz
Hiç anlamadan dehri üfûl eyler o göz kim

Her şâm-u seher câm-ı nişât-âvere bakmaz
İnsanda arar kalb-i selîm ehl-i hakikat

Ârâyişe meclûb olamaz, zîvere bakmaz
Sîrâb-ı şarâb-ı leb olan kevsere bakmaz

Mânend-i (Süleyman) kurulan taht-ı revâna
Elbette dönüp merkebe yâ estere bakmaz

Müstehliki gör, her gece beş bin lira yer de
Müstahsilin alnından akan kan tere bakmaz

Cennet vatanın hâkine dil bağlıyan insan
Elmâsa nigâh eylemez aslâ, zere bakmaz

Erbâb-ı dalâlettir olan mürşide muhtâç
Erkânı bilen, râhı bilen rehbere bakmaz

Minnet yükünün altına girmez er olan hiç
Açlıktan ölür, bahşiş-i (İskender)e bakmaz

Eyler de senâ, hımbıla bak, hep komünizmi
Bir kerre şu (Bulgar)lara yâ (Çek)lere bakmaz

Her şey'e eder (Râsıd)ı şâir nazar ammâ
Var ahdi, bu âlemde ruh-i (Esmer)e bakmaz

RÂSID

Yanıp, yakılanlar...

Kocayemişi Gecesi

Yazan: R. R.

Dün sabah idareye biraz geç geldim. Paltomu portmantoya asarken bizim Hasan Efendi:

— Bey, sabahtanberi sizi birisi bekliyor! dedi.

— Kim?

— Tanımıyorum. Geldiğim zaman sokak kapısındaydı. O zamandanberi bekliyor. (Sıkılarak) Gûya ahbabınızmış. Zurnacı mıymış ne?

— Getir bakalım! dedim.

Biraz sonra bizim meşhur zurnazen içeri girdi:

— A be beyceezim, nerelerde kaldın bu sahatlere kadar? İmanım gevredi beklemekten be paşam!

— Hayır ola; dedim, sen buralara pek uğramazdın...

— «Sorma be beyim... Dertsiz başımı soktum dertlere.. Nereden gittim ha o meret yere... Geçen hafta, sizden iyi olmasın, sevenlerden biri çağırdı bizi bir eğlentiye.. Kalktık mahalleden otomobille... Kuşlu sarayın yancağızında dediler bir otel mi, park mı varmış, te gittik bir yere... A be beyceezim, düğün desem değil, sünnet desem değil.. Acayip bir hengâme.. Dayanamadım; ne var burda be beyim, ne getirirsin beni buralara? diye sordum.

— Gecemiz var Emin ağa... dediler .

— Kına gecesi olmasın yoksa? dedim. Haydi uğurlu kademli olsun, ha bereket...

—Yok be Emin ağacığım, değil kına gecesi, armut gecesi armut! dediler.

Anladım hemencecik. Bakındım etrafıma. Hey ağacığım, hani derler, armudun iyisini yerlermiş dağda, ekmek çarpsın yalan. Ne gezermiş efendime söyleyim dağda armudun büyelesi...

Uzatmayalım beyceezim. İçtik babam içtik. Döndü mü kafalar... Millet oldu sarmaş dolaş... Bir ara içimden geldi,

— *Kocam bugün terzinin hesabını görünce müthiş kızdı.*
— *Peki, susturmak için ne yaptın?*
— *Hemen şapkacının hesabını gösterdim!*

— *Karınız, birkaç tane metresiniz varken beni de elde etmek istiyorsunuz...*
— *Ne zararı var, fazla mal göz çıkarmaz ki!*

hafiften gezinirim şöyle bir... Bağladım iki telliye.. Göreydin curcunayı... Şakır da şakır, şakır da şakır... E...y... dedim içimden, kız Gülistan, gel de nasıl gübek çalkanırmış te bu park yerinde göresin... Ben döktürdüm, onlar çalkaladı; ben coştum, onlar zıpladı. Bir de baktım gün atmış... Haydi işkembeciye..

Üvleye duğru döndüm mahalleye.. Anlattım olanı biteni bizim millete. Ağızları kaldı bir karış açık. Tutturdular mı ille biz de yapalım büylesine bir gece diye? Yapalım ama ne yapalım; kuzucağızım? Düşündük, taşındık, bulduk biz de kocayemişi gecesini.. İşte iki gözümün elifi, seni bu gece bize davete geldim. Sen bizimsin, kırmazsın bizi..»

— Geceniz nerede olacak? diye sordum.

— Beyceezim, el altından soruşturduk. Bizi belli edersen varmış uzun ezgi muamelesi. Yok vergisi, yok dükkân kirası... Oysa ki çingene milleti hemen oracıkta görüvermeli işceezini. Biz gelemeyiz te üyle uzun muamelelere, merasimlere... Bağladık işi kolayına. Bir hangi gün müşteri gibi bir gazinoya damlıyacağız... Eğlentiye kadar evvel allah dolduracağız onun orasını... Öte yandan mahalleden çıkınca akşama doğru üç zurna, altı nağra, iki davul... Çala çala Orta kapı, Saraçhane, Bayezıt, Babıâli, tutarız Beyoğlunun yolunu...

— Haydi hayırlısı Emin ağa; dedim.

— Ama gelesin beyceezim, yoksa kırarsın fakirlerin yüreciğini...

— Gelirim.

Söz verdik, ölmeden olmaz. Meğer bu gece cidden orijinalmiş. Dört gözle bekliyorum. Yeri ve zamanı belli olsa, sevgili okuyucularımı da çağırırdım. Ama, size de söz veriyorum, kimler vardı, ne oldu, hepsini yine bu sütunlarda anlatacağım.

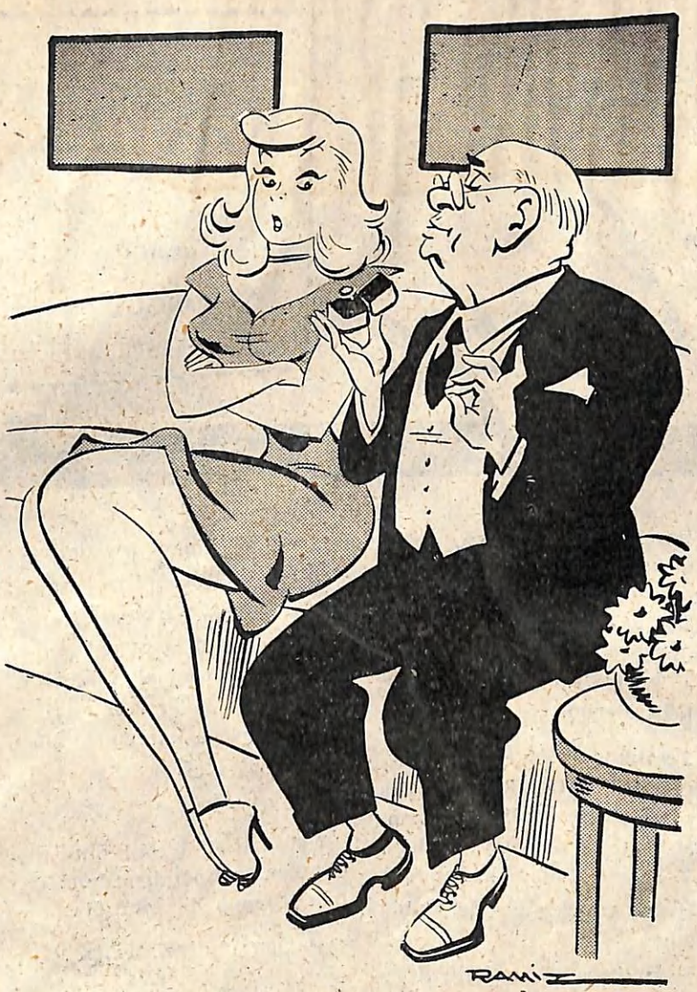

— *Güzelim, şimdi seni imtihan ediyorum. Eğer sorduklarıma muvafık cevaplar verirsen şu mükâfatı kazanacaksın!*

Tek keramet

Dünya neye benzer?

Sordukça lâf olsun diye dünyâ neye benzer
Derler kimi karpuz kimi kestâneye benzer

Ammâ ki ayırmak gerek erbâb-ı cevâbı
Ancak o zaman lâf dür-i yekdâneye benzer

Kırdâra sorarsan nicedir şekli cihânın
Binbir basamak çevrili kâşâneye benzer

Lâkin bu cihan Fahri Celâlin nazarında
Muhtâc-ı tedâvî deli dîvâneye benzer

Döndükçe felek Çallının üstünde her akşam
Peymâneye mestâneye meyhâneye benzer

Dalmış feleğin devrine devletli Günaltay
Zannınca bu bir raks-ı esîrâneye benzer

Lâkin Pekerin başkadır efkârı bu yolda
Yan gözle bakan bende-i bîgâneye benzer

Ancak Saka Hazretleri gelmez o taraftan
Devlet diyemem gördüğü efsâneye benzer

Sor doğru lâf istersen Ozandan bu cihânı
Etrâfı alevler dolu pervâneye benzer

AKILLI OZAN

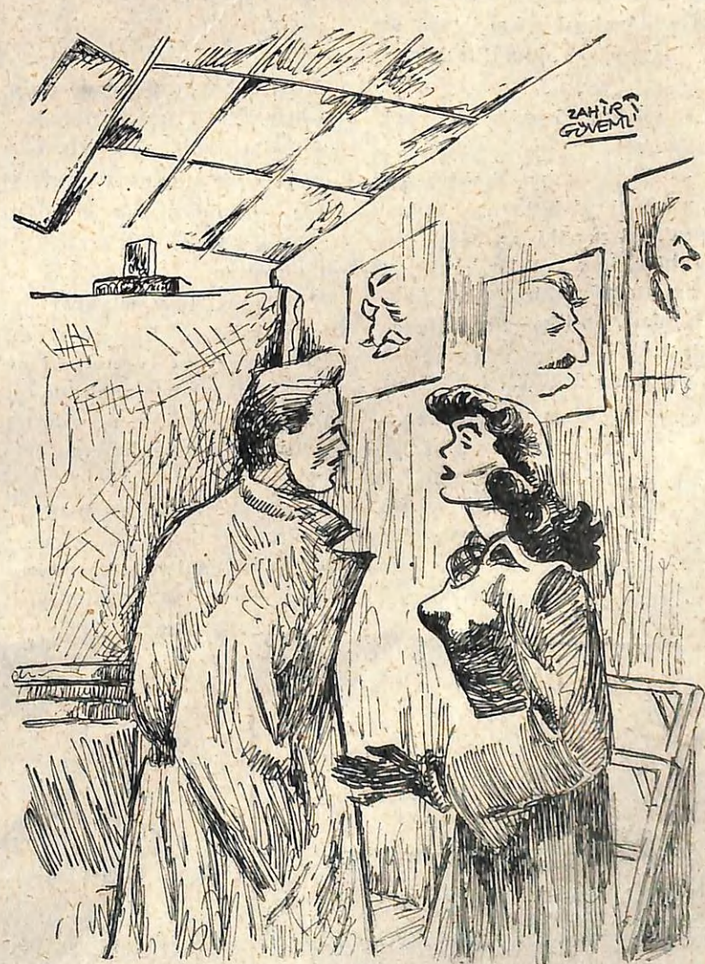

Ressam — Atölyeme hiç olmazsa on onbeş kere gelmeniz lâzım...

Model — Peki, sonra resmimi yapmanız için kaç kere geleceğim?!

Bir Damla

Aman Sansür!

Neşriyatımızdan olan «Peri» nin toplatılması matbuatta derin akisler uyandırmıştır. Bunlardan ayni zamanda güzel bir mizah örneğini iktibas ediları sansür nasıl kaçırmış:

Her şeye Komünist damgası vuran hareket, biraz tavsar gibi olurken, bir yenisi çıktı: Müstehçen!

Piyasada, anadan doğma renkli resimler taşıyan bir sürü yabancı gazete dolaşa dursun, mayolu iki resim basan arkadaşın kulağına yapışılıyor.

Ve daha şaheserini söyliyelim: Şehrimizde bulunan Komedi Fransez trupunun, asırlık Elektra'yı oynamasına mâni olmuşlar. Sebep: Müstehcen!

Hani bu vaziyet karşısında şaşıyoruz doğrusu: Mevlûd okunmasına nasıl müsaade ediyorlar?. Malûmu âliniz Süleyman Çelebi, eserinde, Hazreti Peygamberin validesinin doğum ağrılarından bahseder. Şu satırları sansür sanıl kaçırmış:

Âmine hâtun Muhammed ânesi
Ol sedeften doğdu ol dür dânesi
Çünkü Abdullahtan oldu hâmile
Vakt irişdü hafta vü eyyam ile

Fakat dahası var: Nüfus kâğıtlarımızdaki «Anası», «Babası» haneleri, insana neler düşündürmez.

Be. Fe. - TAN

Hikâye

Kaynak

Yazan :

VİRGÜL

Onu bütün İstanbul bekârlar şahı olarak tanırdı. Kırkına gelmişti. Otuzunda var-yok gösteriyordu. Evlenmemişti, evlenmeye niyeti yoktu. Onun için:

— Avni Çalım evleniyormuş, dedikleri zaman hep şaştık.

Adından da anlaşılacağı gibi, pek çalımlı bir herifti köftehor! İstanbulda - daha doğrusu Beyoğlunda - yakmadığı kadın kalmamıştı dersem sadece az buçuk yalan söylemiş olurum. Enine, boyuna, yakışıklı, kara yağız bir delikanlıydı. Yalnız, bir kusuru vardı: Züğürttü.

Fakat bunu kendisi bir meziyet sayar:

— Paralı olsam şimdiye kadar bekâr kalabilir miydim hiç! derdi. Al yanaklılar, kiraz dudaklılar, ince belliler, çifte telliler arasından bir de sivri akıllısı çıkar, beni kafesler, evlenirdik.

Yalan da değildi .

O halde nasıl olmuştu da evlenmeye karar vermişti? Onun evlenmeye razı olabilmesi için kadının kurnaz olması lâzımdı. Kurnaz kadın da parasız adama varmazdı. O halde?

Gel de işin içinden çık!

Bereket versin çok geçmeden Çalım Avniye rastladım.

— Tebrik ederiz, dedim. Evleniyormuşsun, haber aldım.

— Geç haber almışsın, dedi.

— Evlendin, oldu bitti mi?

— Oldu bitti ama, evlenmedim.

— Neden ?

— Neden olacak, elbette bir sebepten..

— İşte, dedim, ben de o sebebi soruyorum.

Anlattı:

* * *

Evvelâ, hepinize geçmiş olsun, birader. Bekârlar şahını az kalsın kaybediyordunuz. Hem de öyle evli bir adam olacaktım ki bütün kılıbıklara rahmet okutacaktım. Çünkü Jale'ye müthiş tutulmuştum.

Tutulunca insan ne yapar? İlânı aşk eder. Ben de ettim. İlânı aşk edince karşı taraf ne yapar? Naz eder. Bizimki de etti. Kadın naz edince ne yapılır? Her dediği yapılır. Ben de öyle yaptım .

İlk iş olarak, para tedarikine çıktım. Senden iyi olmasın, (kendi iyiliğiniz), çok candan bir arkadaşım vardır; Emirgânlı Hasan. Yalnız candan değil, ayni zamanda maldan. Yani, mal-mülk, para-pul sahibi bir adam. İşi anlattım. Jaleyi o da tanırdı.

— İyi bir kız seçmişsin, dedi. Tebrik ederim.

Teşekkür ettim, fakat tebriğine değil, açtığı krediye. Beş bin lira ödünç verdi, bu zamanda. Çok iyi dostummuş, değil mi? Sonunu dinle bak, anlarsın.

Bizim arkadaş bir de tenbih geçti:

— Bu parayı borç bulduğunu söyleme, kız cayar, dedi. «Mirasa kondum» falan de. Olmaz mı?

Ben de onun tenbihini tuttum. Kıza gittim:

— Sen beni züğürt sanıyordun. Halbuki ben hiç de bildiğin gibi değilim. Daha sana evlenme teklif etmeden evvel binlerce lira mirasa konmuştum...

Dememe kalmadı, Jale bir şelâle oldu. Ağlıyor, haykırıyor, bağırıyordu :

—Demek sen bana parana güvenerek evlenme teklif ettin ha! diyordu. Paran olmasaydı, mirasa konmasaydın bu cesareti gösteremiyecektin! Seni korkak seni! Ben sana dünyada varmam!

Aman! Etme, eyleme! Nafile! Kadın bu. Nuh der, peygamber demez. Kandıramadım, kararından caydıramadım. Onun üzerine, çarnâçar kararımdan ben caydım .

* * *

Çalım'ın hikâyesi bitmiş miydi? Pek zannetmiyordum. Her halde bunun bir sonu olacaktı:

— Sonra? diye sordum .

— Sonrası şu: İki gün sonra öğrendim; Jale bizim Emirgânlı Hasanla evleniyormuş. Meğer Hasan ona çoktan göz koymuş. Yalnız , benden korkuyormuş. Beni tamamiyle yolundan uzaklaştırmak için bir plân kurmuş: Bana borç para vereceğini Jaleye bildirmiş. Jale de bendeki beş bin lira yerine bu paranın asıl kaynağına varmayı tercih etmiş. Jaleden red cevabı alınca bir daha sırnaşmıyacağımı düşünmesi bakımından Emirgânlı Hasan haklı. Sade Jalenin değil, onun da semtine uğrarsam adam değilim. Malûm ya: Hasana beş bin lira borcum var!

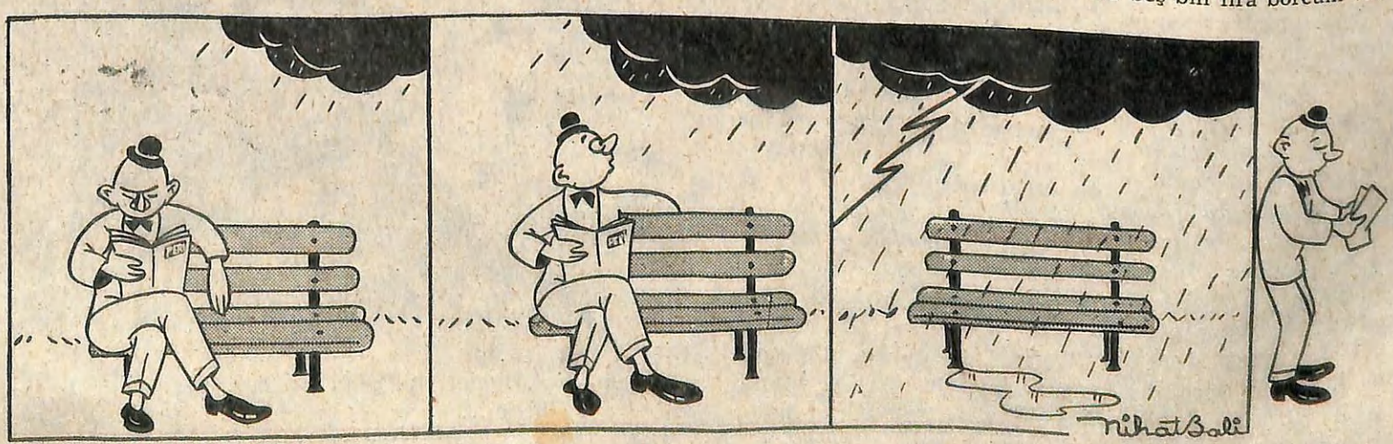

— Sayın okuyucular, bu kadar ıslanmağa hiç tahammülüm yoktur.. Müsaade edin resmin dışına çıkayım !

Çömezin Röportajları: 143

Tef'îl bâbında...

Çizen: RAMİZ

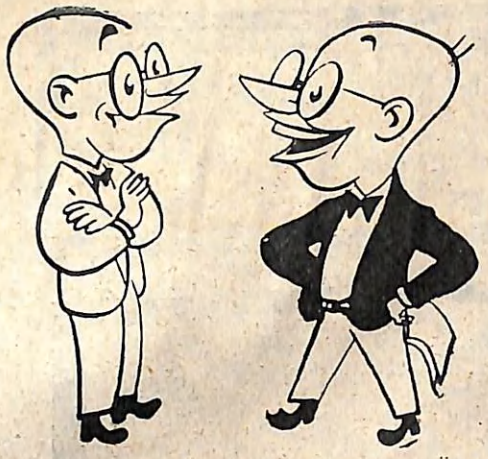

— Tahkik ne demektir?

— Hakkınızın hakkın rahmetine kavuşması demektir!

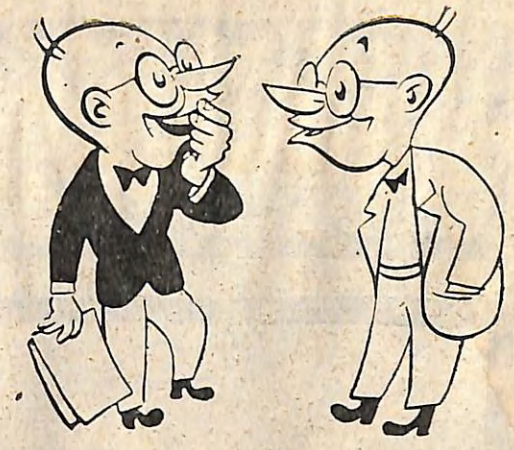

— Tetkik ne demektir?

— Bir meselenin incelene incelene kopup yok olması demektir!

— Tamik ne demektir?

— Bir işin derinlere inip boğuntuya uğraması demektir!

— Talik ne demektir?

— Bir meselenin sürünmekten kurtarılıp asılması demektir!

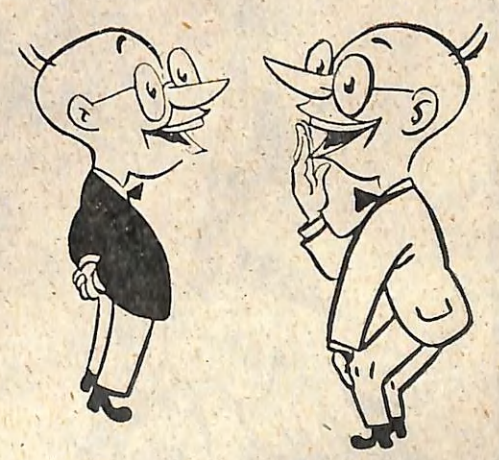

— Takrir ne demektir?

— Neticesi evvelden kararlaştırılmış işin bir suale takılması demektir!

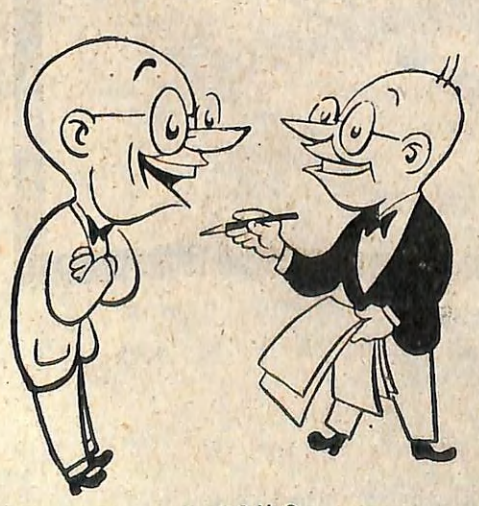

— Temdit ne demektir?

— İçtimaları uzatmaktan başka mededimiz yok demektir!

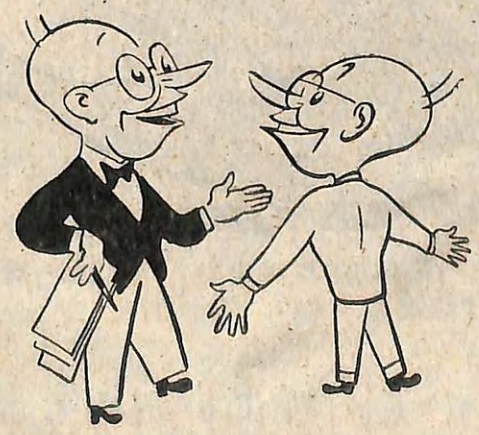

— Takbih ne demektir?

— Kabahati yüklenecek bir enayi bulduk demektir!

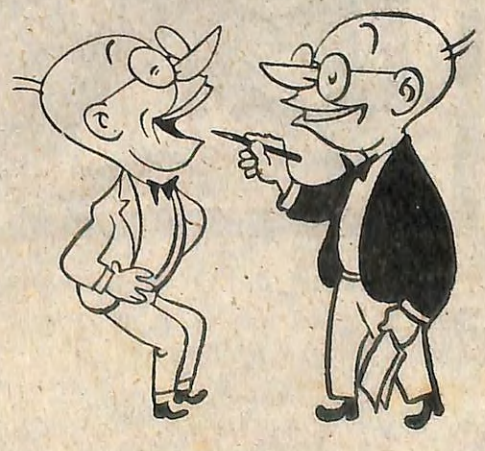

— Tedvir ne demektir?

— Dönen işlerin sonradan gelenlere devredilmesi demektir!

TOMBUL TEYZE

BERLİNDE FALCILIK, BİLHASSA İNSAN GÖBEĞİNE BAKARAK İSTİKBALİ KEŞFETMEK MODA OLMUŞ

Sıska Dayı — Hanım, falcı baba senin göbeğine o kadar fena baktı ki ben kendi istikbalimi kötü görmeğe başladım!

T. T. Postası

Tophane: Selim Gözüpek,

S — Sayın Teyzeciğim,

Önümüzdeki hafta nisanın biridir. Frenklerden kalma bir âdetle o gün herkes birbirini kandırırmış. Acaba siz de kıymetli zevciniz Sıska Dayımıza bir azizlik yapacak mısınız?.

C — Yavrum, Frenklerin senenin bir günü için icat ettikleri kandırma ve yutturma bahsi bizim memlekette senenin üç yüz altmış beş gününde tatbik edilmektedir. Dostlarımızdan ve düşmanlarımızdan ağzımız o kadar yandı ki, hiç olmazsa birbirimizi kandırmayalım diye kocamla sözlüyüz. Binaenaleyh bizi geç. Nisan balığını yutacak alıklara âfiyet olsun!

Aşka Dair!..

★ Güzellik esansa benzer: Burun alıştıktan sonra artık koku hissedilmez.

★ Kadınların arzuları (kuşkonmaz) gibidir; ne kadar budanırsa o kadar neşvünema bulur .

★ Aşk öyle bir dilencidir ki: cüzdanında olanın hepsini versen yine kanaat etmez.

★ Kadınların saklayabildikleri yegâne sır yalnız kendi yaşlarıdır.

★ Bir gence âşık olduğu için sitem etmek, hastayı niçin hasta oldun, diye azarlamağa benzer.

★ Aşk bir servettir, ona malik olan bir züğürt kendini bankerden daha zengin sayar.

★ Erkekler kurnazlığı dünyaya geldikten sonra öğrenirler, fakat kadınlar beraber doğarlar.

★ Yaşlı kadınların erkekten kaçmaları, ekini biçilmiş tarlada unutulmuş korkuluğa benzer.

★ Hafif kadınların âşıklarına sevgileri şarhoşların rakı şişesine ettikleri muameleye benzer: Dolu iken okşayıp boşaldıktan sonra atarlar.

★ Bir insan evlenmeğe mecbur kalırsa küçük kadın almalıdır. Zira belânın daima büyüğü fenadır.

★ Kadınlar kendilerine yapılan ihaneti affederler, fakat hiç unutmazlar .

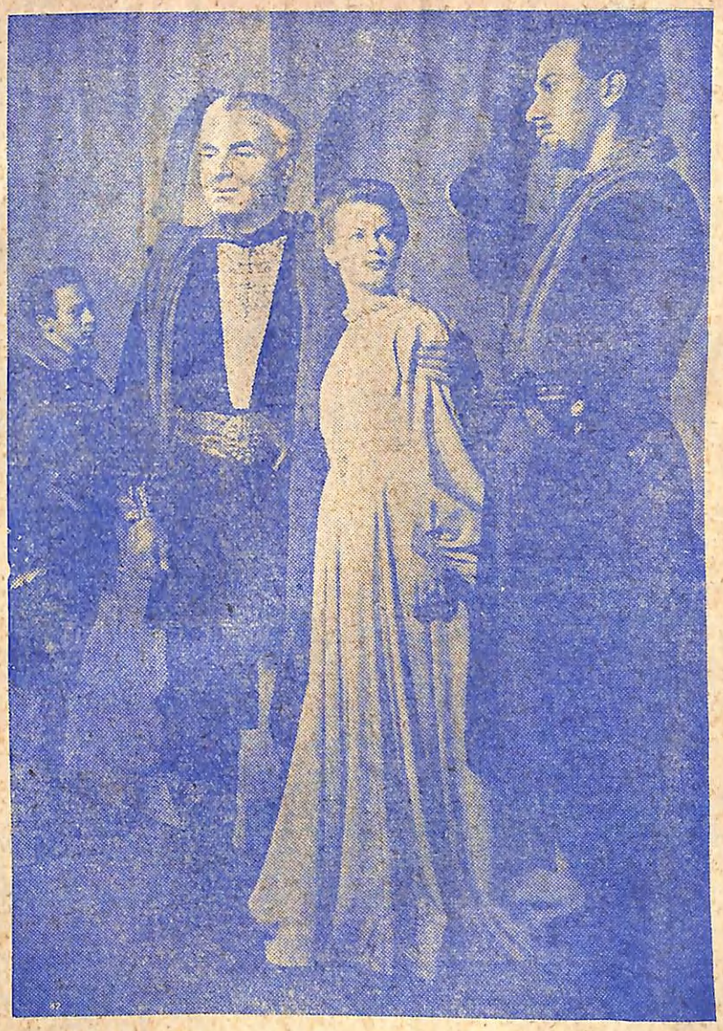

Meşhur tiyatro tenkitçisi Refi' Cevad Ulunay Şehir Tiyatrolarının temsilleri hakkında ötedenberi ateş püskürür durur. Üstadın bu haline tahammül edemiyen Muhsin Ertuğrul «bir de seni görelim!» demiş, bunun üzerine Refi' Cevad Ulunay Şekspirin Jan Dark piyesi üzerine Şehir Tiyatrosu artistlerine tatbiki bir derş vermiştir. Resmimiz bu dersten bir sahneyi tesbit etmektedir .

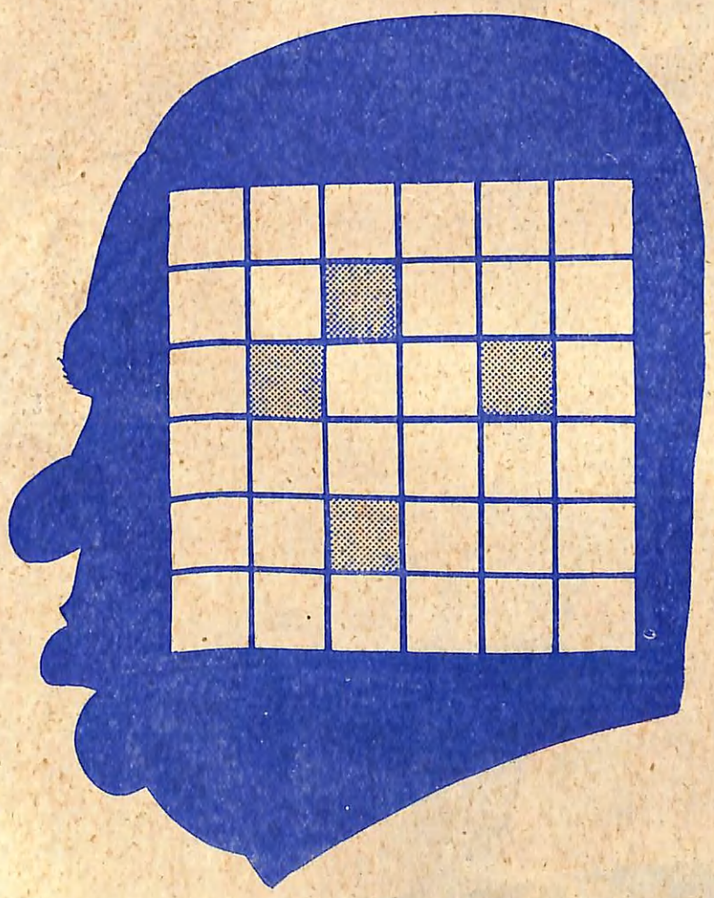

Soldan sağa:

1 — Bu başın adı

2 — Mehmetçik; ekseriya beş yahudi ailesinin evi.

3 — Pek bulunmayan bir yüz rengi veya, yumurtanın yarısı.

4 — Küfür ölçüsü .

5 — Her milletin tutmak istediği köprübaşı; gecekonduların eski adı.

6 — Tekel matahı.

Yukarıdan aşağıya:

1 — Bu başın memleketi

2 — Şarkı (terimce); İsanın tersi.

3 — Bu dakika.

4 — Bu başın kullanamadığı meslek .

5 — Yarım adam; şoför argosunda büyük biraderin söylenişi.

6 — Kırımlısı derde devadır.

Buyurun!

Neyzen Tevfik o akşam biraz fazlaca kaçırmıştı. İki yana yalpa vura vura giderken bir aralık, yalpa vurabilecek kadar değil, iki kişinin bile yan yana geçemiyeceği kadar dar bir yola geldi.

Karşısına tanımadığı bir adam çıkmıştı:

— Müsaade et, geçeyim, dedi.

Adam pek aksi bir şeydi:

— Kime kafa tutuyorsun, babalık! diye haykırdı. Ben senin gibi ciğeri iki para etmez insanlara yol vermem.

Neyzen hemen kenara çekildi:

— Ben veririm...

Madenler kaolle tahtalar arenayla çamaşır sodayla dişler de:

DENTOSİL diş macunu ile silinir ve temizlenir.

Sayı: 143

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idaren eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer :
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

Mizah

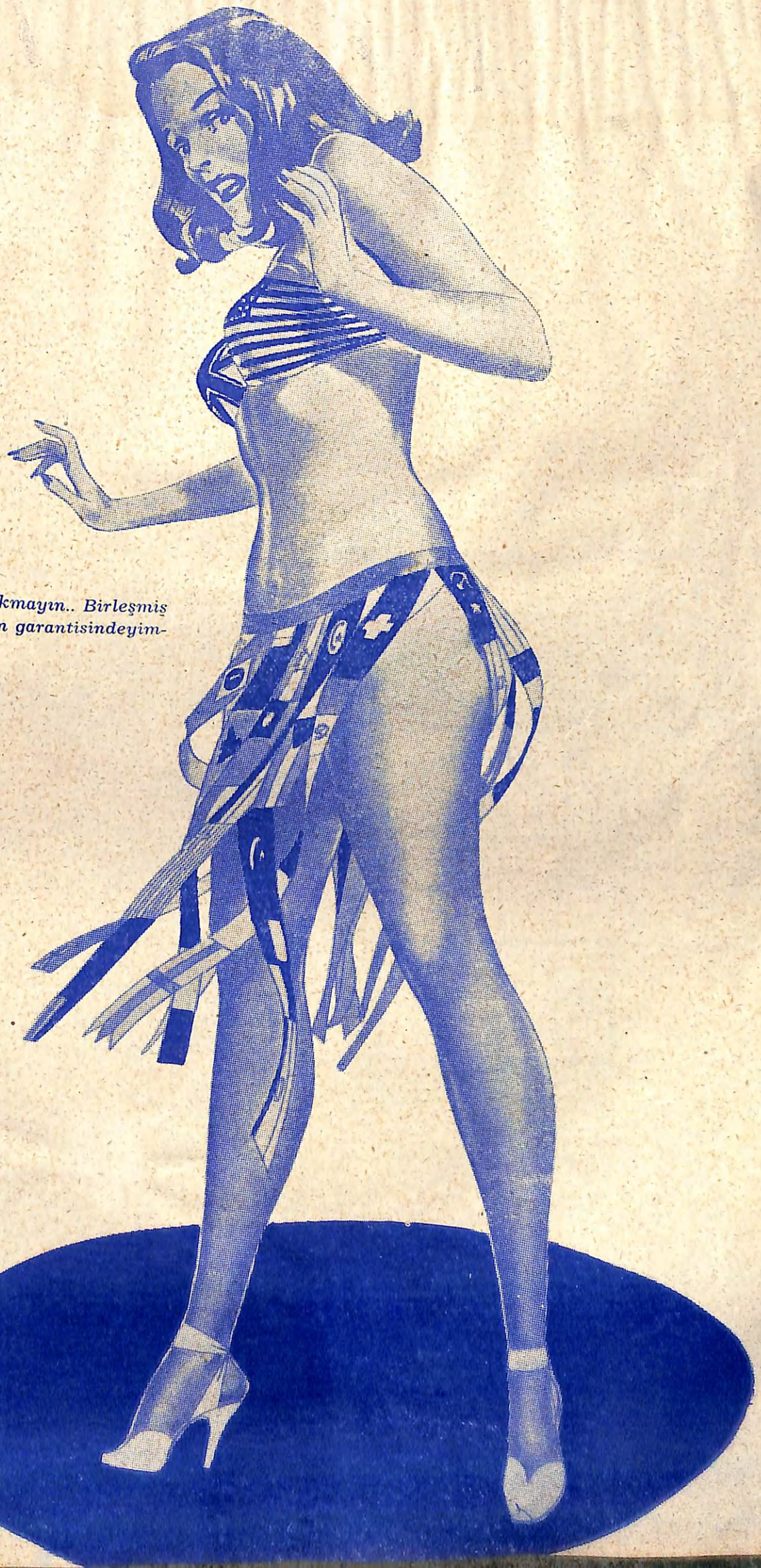

Nafile bakmayın.. Birleşmiş Milletlerin garantisindeyim-